

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/60/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6012899499
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6012899499.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Rudolfa Ďurtu a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného E. V., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.a/, f/ ods. 3 písm.b/ Tr.zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. mája 2012 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Revúca, sp.zn. 1 T 19/2012 zo dňa 02.04.2012 , takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného E. V. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp.zn. 1 T 19/2012 zo dňa 02.04.2012 bol obž. E. V. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.a, f, ods. 3 písm.b Tr.zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

16. 11. 2011 po predchádzajúcej vzájomnej dohode s odsúdeným R. F. v čase medzi 20.00 h až 20.15 h prišli cez potok k zadnej stene budovy predajne Z. v Revúcej na N. B. č. X, kde cez okienko o rozmeroch 40x40 cm, vo výške 180 cm od zeme, ktoré predtým E. V. rozbil, vnikol dovnútra predajne E. V. a to tak, že si stúpil na ruky R. F., pričom z predajne postupne odcudzili keramického trpaslíka, keramickú vázu, sklenenú fľašu v tvare pušky, rádiomagnetofón nezisteného výrobného čísla a typu, motorovú pílu zn. Stihl MS 280, výrobné číslo 1133-011-3050, ktoré veci E. V. podával cez okienko R. F., ktorý na neho čakal vonku a dával pozor, pričom po vyrušení hliadkou polície v čase okolo 21.11 h R. F. začal kričať E. V., nech rýchlo odtiaľ vyjde von, pretože idú policajti a z miesta činu ušiel ešte pred príchodom hliadky polície, následne na to E. V. rýchlo z predajne vyšiel von cez okienko a po prekročení brány sa rozbehol smerom na B. ulicu, kde bol prichytený hliadkou polície, čím takto obžalovaný E. V. a odsúdený R. F. spôsobili spoločnosti Mestské lesy, s.r.o., so sídlom na Ulici Šafárikovej č. 1 v Revúcej, ktorá je prevádzkovateľom predajne Z., odcudzením vecí škodu vo výške 677,15 Eur a poškodením vecí v predajni a rozbitím okienka škodu vo výške 150,66 Eur, pričom E. V. sa skutku dopustil aj napriek tomu, že mu príslušníkom Obvodného oddelenia PZ v Jelšave bola v blokovom konaní blokom na pokutu nezaplatenú č. AB 719864 z 19. októbra 2011 uložená pokuta za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase rozhodovania o priestupku vo výške 20,- Eur a hoci bol rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1 T 42/2011 z 21. septembra 2011, právoplatného toho istého dňa, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona,

Za toto konanie mu okresný súd uložil podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm.l Tr.zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm.m Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, pričom podľa § 48 ods. 2 písm.b/ Tr.zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd rozhodol, že podľa § 287 ods. 1 Tr.por. je obžalovaný povinný nahradiť s už ods. R. F. škodu poškodenej strane Mestské lesy, s.r.o., Revúca vo výške 154,-€.

Proti tomuto rozsudku cestou svojho obhajcu , ako aj sám rukou písaným podaním podal odvolanie obžalovaný E. V..

Vo svojom rukou písanom odvolaní uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom okresného súdu, najmä pokiaľ sa týka výroku o uloženom treste, súd mu nepriznal ešte jednu poľahčujúcu okolnosť a to že usvedčil druhého páchatela, navyiac sudca mal byť dlhoročným priateľom poškodeného, vášnivý poľovník a preto mu uložil prísny nepodmienečný trest odňatia slobody , má za to, že na jeho nápravu a prevýchovu by bolo možné dôjsť aj ďaleko miernejším trestom.

V odvolaní, ktoré za obž.E. V. podal jeho obhajca, tento uviedol, že nesúhlasí s uloženým trestom, tento je neprimerane prísny, predovšetkým vzhľadom na relatívne nízku nebezpečnosť spáchaného trestného činu, ako aj z dôvodu, že ku skutku sa v plnom rozsahu priznal, oľutoval, počas trestného konania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a je ochotný uhradiť vzniknutú škodu. Dodal, že aktívne napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti, dobrovoľne označil spolupáchatela , ktorý sa s ním dopustil ďalšej trestnej činnosti, preto podľa jeho názoru sú splnené podmienky aj na prípadné upustenie od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na predchádzajúci právoplatne uložený trest odňatia slobody z rozsudku Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2 T 104/2011, kde mu bol uložený trest odňatia slobody 13 mesiacov nepodmienečne.

Z uvedeného dôvodu preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý výrok o treste a buď vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby sám rozhodol tak, že upustí od uloženia ďalšieho trestu odňatia slobody, alebo aby mu uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí, kde krajský súd konal o odvolaní obžalovaného, obhajca obžalovaného a aj obžalovaný uviedli, že trvajú na dôvodoch podaných odvolaní a navrhujú tomuto odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí naopak uviedol, že napadnutý rozsudok je vo všetkých jeho výrokoch správny a zákonný a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na poklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie a zistil, že odvolanie obžalovaného E. V. nie je dôvodné.

Tak, ako je to zrejmé z napadnutého rozsudku a aj z vyjadrenia obžalovaného, obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 Tr.por. , ktorým priznal spáchanie skutku a jeho odvolanie smerovalo len voči výroku o uloženom treste. Krajský súd preto preskúmal v dôsledku podaného odvolania len konanie okresného súdu, ktoré viedlo súd k rozhodnutiu, aký trest uložil obž. E. V..

Tu krajský súd zistil, že obžalovaný E. V. je špeciálnym recidivistom , neustále pácha majetkovú trestnú činnosť , tejto trestnej činnosti sa dopúšťa aj po odsúdení a vykonaní iných už uložených trestov, aj v súčasnosti je vo výkone trestu odňatia slobody práve pre obdobnú trestnú činnosť, z uvedeného dôvodu nie je rozhodnutie okresného súdu o tom, že mu za tento trestný čin uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne nesprávne rozhodnutie.

Je zrejmé, že na obž. E. V. je potrebné vplývať nepodmienečnými trestami odňatia slobody už prísnejšími, predchádzajúce odsúdenia nevedli u neho k náprave, dokonca aj v dobe, keď bol v Českej republike, aj tam sa dopúšťať majetkovej trestnej činnosti , z uvedeného je zrejmé, že všetky doposiaľ uložené tresty u neho sa minuli účinku a preto len prísny nepodmienečný trest odňatia slobody môže mať na obžalovaného prevýchovný účinok.

Pokiaľ obžalovaným prezentovaná snaha po náprave je úprimná, v takom prípade bude môcť obžalovaný po tom, čo si uložené tresty vykoná, dokázať, že jeho slová boli pravdivé a už sa viacej ďalšej trestnej činnosti nedopustí.

Z týchto dôvodov preto krajský súd nemohol v žiadnom prípade vyhovieť odvolaniu obžalovaného a toto musel v zmysle § 319 Tr.por. zamietnuť ako nedôvodné tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.